

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/121/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3512010334
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3512010334.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Františka Kováča a JUDr. Patrika Príbelského, PhD., na verejnom zasadnutí konanom dňa 13. júla 2015 prejednal odvolanie prokurátorky Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom v trestnej veci obžalovaného

I. B.nar. XX.XX.XXXX v Q. Q., trvale bytom B., U. č. XXX, t.č. v inej veci vo väzbe v ÚVV Ilava, na verejnom zasadnutí prítomného,

ktoré podala proti rozsudku Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 1T/153/2012 zo dňa 16. mája 2014 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátorky z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný Ivan Krumnikl podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodený spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom sp. zn. Pv 81/12 zo dňa 02.10.2012, v ktorej mu bolo kladené za vinu, že sa mal dopustiť zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák. v spojení s § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že v presne nezistenom čase od XXX.XX hod. dňa 25. 01.2012 do ranných hodín dňa 26.01.2012 v obývačke rodinného domu v B., časť U. č. XXX, počas toho ako ležal vedľa svojej dcéry mal. K. V. nar. XX.XX.XXXX, ju ohmatával po celom nahom tele, počas čoho si z teplákov vytiahol svoj pohlavný úd a začal sa sexuálne uspokojovať, pretože nebolo preukázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote písomne odvolanie prokurátorka. Uviedla, že odvolanie je podávané v neprospech obžalovaného čo do výroku o vine a treste. Prokurátorka pripustila, že vo výpovedi mal. K.V. dňa 13.02.2012 najmä otázky prokurátora, nie sú zrozumiteľné. V úvode svojej výpovede však popísala konanie obžalovaného, preto nie je možné stotožniť sa s názorom súdu, že jedinou zrozumiteľnou a použiteľnou je výpoveď maloletej pred súdom a nemožno ju porovnať so skoršou výpoveďou z prípravného konania. Ďalej prokurátorka poukázala na závery znalca, ktorý najmä uviedol, že z psychologického hľadiska je vierohodnosť výpovede maloletej na kvalitatívne priemernej až vyššej úrovni než vierohodnosť všeobecná, či osobnostná a z psychologického hľadiska je možná priemerná až vyššia zhoda prežitých udalostí a ich reprodukovanie maloletou osobou. Preto nie je možné sa stotožniť ani s konštatovaním súdu, že nie je možné jednoznačne vyhodnotiť mieru pravdivosti výpovede maloletej. K výsluchu maloletej dňa 13.02.2012 pred vznesením obvinenia prokurátorka najmä uviedla, že išlo o prípad podľa § 135 ods. 3 Tr. por. a výsluch bol nevyhnutný na ustálenie skutkového stavu veci. Pri tomto výsluchu bol prítomný znalec, ktorý na hlavnom pojednávaní potvrdil, že nezistil ovplyvňovanie maloletej dospelou osobou, pričom rozprávala detským jazykom. Z výpovedí A. F. a D. W. pritom vyplýva aj snaha obžalovaného zbaviť sa trestnej zodpovednosti. V závere prokurátorka uviedla, že v danom prípade bolo vyprodukovaných dostatok dôkazov preukazujúcich záver, že sa skutok stal a že ho spáchal obžalovaný. Dôkazy na seba nadväzujú

a v súhrne viny obžalovaného dostatočne preukazujú. Prokurátorka navrhla rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť podľa § 321 ods. 1 písm. c) Tr. por. a vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové prejedanie a rozhodnutie.

K odvolaniu sa písomne vyjadril aj obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu. Obhajca najmä uviedol, že dôvody odvolania prokurátorky pramenia v preferencii „prezumpcie viny“ a taktiež vychádzajú z nekritickej upätosti na výsledky prípravného konania. Svedkovia A. F. a U. B. neboli priamymi svedkami, a orgánom činným v trestnom konaní iba sprostredkovali „falošné“ obvinenie maloletej, ku ktorému sa maloletá na hlavnom pojednávaní doznala a uviedla aj dôvody svojho konania. Výpoveď svedka W. (ohľadom listu z ÚVTOS) inak vyznieva v prípravnom konaní, inak na hlavnom pojednávaní. Znalecký posudok znalca PhDr. L. W. nepredstavuje absolútny dôkaz o tom, či sa skutok stal alebo nestal. S ohľadom na sociálnu situáciu prostredia, v ktorom maloletá vyrastá, nemožno jej výpoveď na hlavnom pojednávaní hodnotiť inak ako dôveryhodnú a presvedčivú. Nenučeným, autentickým, zato svojmu veku primeraným spôsobom a bez akéhokoľvek strachu či traumy popísala, že nechce, aby bol obžalovaný potrestaný za to, čo nespáchal. V tomto smere obhajca poukázal aj na korešpondenciu maloletej s obžalovaným, z ktorej nevyplýva, že by ich vzťahy boli poznačené nejakou takouto traumatizujúcou udalosťou. Nejestvuje teda ucelená reťaz priamych a nepriamych dôkazov, z ktorých by sa dalo bezpečne dokázať, že sa žalovaný skutok stal. Obhajca navrhol odvolanie prokurátora ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietnuť.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré tomuto výroku predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytykaná žiadna chyba, pričom ani odvolací súd nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Inú situáciu však senát odvolacieho súdu zistil pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní, tak ako na to bude nižšie poukázané.

Súd prvého stupňa správne pri hodnotení výsledkov dokazovania na hlavnom pojednávaní, s prihliadnutím aj na výsledky dokazovania v prípravnom konaní, rozdelil dôkazy na usvedčujúce a ospravedlňujúce. Naviac senát odvolacieho súdu dodáva, že v predmetnej veci proti sebe stáli jediné dva priame dôkazy - výpoveď obžalovaného a výpoveď maloletej poškodenej. Ostatné vo veci zadovážené dôkazy vrátane znaleckého dokazovania boli prakticky len „odvodené“ dôkazy, resp. dôkazy, ktoré mali napomôcť súdu pri hodnotení vierohodnosti priamych dôkazov, prípadne zisťovaniu novej motivácie konania obžalovaného.

Z takejto dôkaznej situácie, ak jediný priamy usvedčujúci dôkaz má pravdivosť obrany obžalovaného vyvrátiť a súčasne byť jediným priamym podkladom pre uznanie viny obžalovaného, musí byť tento dôkaz procesne bezvadný a súčasne takýto dôkaz z pohľadu obsahu nesmie byť sám osebe rozporný. Súd prvého stupňa pri svojom rozhodovaní správne poukázal na nedostatky v oboch týchto stránkach svedeckej výpovede poškodenej mal. K.V., nar. XX.XX.XXXX.. Po obsahovej stránke je nepochybné, že výpovede mal. poškodenej v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní sa nielenže diametrálne líšia, ale táto svedkyňa v konaní pred súdom výslovne uviedla, že si skutok vymyslela, pričom toto svoje konanie aj vcelku logicky odôvodnila. Touto svojou výpoveďou táto svedkyňa veľmi vážnym spôsobom spochybnila svoju usvedčujúcu výpoveď z prípravného konania do takej miery, že bez existencie ďalšieho priameho usvedčujúceho dôkazu nie je možné záver o vine obžalovaného oprieť len o takúto usvedčujúcu výpoveď maloletej z prípravného konania. Samotná maloletá poškodenej obsahom výpovede na hlavnom pojednávaní vniesla do svojich výpovedí pochybnosti, pričom by bolo v rozpore so zásadou „v pochybnostiach v prospech obvineného“, ak by skutkové závery o vine obžalovaného oprel súd o takýto dôkaz.

Naviac senát odvolacieho súdu má aj vážne procesné výhrady k priebehu výsluchu maloletej poškodenej, ako výsluchu osoby mladšej ako 15 rokov v prípravnom konaní. Aj keď možno súhlasiť s názorom prokurátorky, že predmetný výsluch bol vykonaný ešte pred vznesením obvinenia v súlade s ustanovením § 135 ods. 3 Tr. por., pričom ako taký by mohol byť podkladom aj pre výrok o vine v konaní pred súdom, nemožno v tomto prípade takto postupovať.

Senát odvolacieho súdu pri porovnávaní obrazového a zvukového záznamu výsluchu maloletej v prípravnom konaní zo dňa 13.02.2012 a písaného prepisu tohto výsluchu (č.l. 56-58) zistil také „zrejme nesprávnosti“, ktoré robia tento výsluch ako nepoužiteľný v konaní pred súdom. Tu nemá senát odvolacieho súdu na mysli súdom prvého stupňa uvádzanú nezrozumiteľnosť otázok prokurátorky, ale najmä nesprávny začiatok výsluchu týkajúci sa poučenia maloletej poškodenej vyšetrovateľom najmä

z pohľadu jeho zrozumiteľnosti, pokiaľ ide o právo odoprieť vypovedať. Z obrazového a zvukového záznamu vyplýva, že vyšetrovateľ „stroho prečítal“ obsah takéhoto poučenia podľa pripravenej predtlačky výsluchu (inak v súlade s obsahom Trestného poriadku). Takéto poučenie a právo odoprieť vypovedať však nebolo v súlade s vekom vyslúchanej osoby, keď okrem iného slovo „otec“ sa v zákonom znení poučenia vôbec nenachádza.

Naviac senát odvolacieho súdu na obrazovom a zvukovom zázname nepočul (a ani nevidel), že by maloletá poškodená od vyšetrovateľa dostala otázku: „Porozumela si poučeniu?“ a že by maloletá odpovedala „Áno“. To isté sa týka následnej otázky vyšetrovateľa: „V poriadku, budeš vypovedať?“ a odpovede maloletej: „Áno“. Takýto priebeh začiatku výsluchu je ale uvedený v písomnom prepise tohto výsluchu na č.l. 57. Predmetného výsluchu sa pritom zúčastnila aj prokurátorka, ktorá mohla postup vyšetrovateľa „usmerniť“ tak, aby tento bol v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku upravujúcimi výsluch svedka a zvlášť s ustanovením § 135 ods. 1 Tr. por. upravujúceho výsluch osoby mladšej ako 15 rokov.

Napokon senátu odvolacieho súdu nie je ani známe, prečo sa v trestnom spise nachádza len „prepis výsluchu“ opatrený len podpisom zrejme zapisovateľky za správnosť, pričom vyšetrovateľ, svedkyňa, psychológ a prokurátorka okresnej prokuratúry sú tu uvedení bez podpisu s poznámkou v.r., ako keby existoval aj písomný prepis opatrený vlastnoručnými podpismi týchto osôb, čo by vzhľadom na význam tohto výsluchu bolo žiaduce.

Z takto rozvedených dôvodov odvolací súd odvolanie prokurátora zamietol, pretože dôkaz o vine obžalovaného nemôže byť založený na dôkaze, ktorý je obsahovo pochybný a procesne nedostatočný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.